

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanila jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Up ravništvu naj se blagovoliijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Občni zbor „Národne Tiskarne“.

V nedeljo dne 2. maja 1897 občni zbor „Národne Tiskarne“ ni mogel zborovati, ker je bilo po pravilih premalo delničarjev udeleženih. Zatorej se skliče nov

OBCNI ZBOR

delniškega društva

„Národne Tiskarne“ na dan 16. maja 1897. l.

ob 11. uri dopoldne

v prostorih „Národne Tiskarne“

z istim, za občni zbor dne 2. maja 1897 določenim dnevnim redom, s pristavkom, da po § 17. društvenih pravil ta novo sklicani občni zbor veljavno sklepa brez ozira na število navzočih delničarjev in na število od njih zastopanih glasov.

Upravni odbor „Národne Tiskarne“.

Po sestanku v Peterburgu.

Koliko so se pač premenile razmere mej Rusije in Avstrijo poslednjih devet let! Pred desetimi leti se je po časopisih že ugibalo, na kateri strani bode zmaga, ako pride do vojne mej Rusijo in Avstrijo. Primerjala se je moč obojih vojsk, da, bili so časi, ko se je mislilo, da je vojna mej Rusijo in Avstrijo neizogibna. Kako resno se je računalo s tem, da pride do vojne z Rusi, je najbolje vidno iz tega, da so se vsi častniki morali učiti ruščine.

Nevarnost orijentskega vprašanja je tičala v tem, da je stališče Avstrije in Rusije v tem oziru bilo diametralno nasprotno. V Rusiji se je slišala trditev, da pot v Carigrad vodi preko Dunaja. Nasprotno mej Avstrijo in Rusijo je bilo dolgo in jako zastarano. Zadenjalo se je s krimsko vojno. Tudi kratki dnevi trocarske zveze niso mogli tega na sprotja popolnoma zagladiti.

Kako drugačna sapa pa veje sedaj, ko je avstrijski cesar zapustil Petrograd! Nobeni oblaki več ne zatemnjujejo ruskoavstrijskega prijateljstva. Kakor

se kaže, doseglo se je mej Avstrijo in Rusijo popolno sporazumljenje.

Kakšno prijateljstvo in kakšna solidarnost je vela iz napitnic obeh cesarjev! Oba sta izražala trdno voljo, da hočeta ohraniti mir svojim narodom. Volja vladarjev dveh tako mogočnih držav že nekaj velja. Pred vsem pa hočeta Avstrija in Rusija delati na to, da v Orijentu zavladata mir in pravica. Ta tako odločno izražena volja vladarjev se bode gotovo poštevila tudi v Orijentu. Posebno pa v Londonu se ne bode več upali hujskati orijentskih narodnostij. Dosedaj so se Angleži še vedno nadejali na nasprotje mej Avstrijo in Rusijo.

Avstrijski in ruski državniki pa dobro vedo, da vsa evropska diplomacija ne more ustaviti razvoja stvari, da tudi najodločnejše postopanje evropskih držav ne more obrzati reda v Orijentu, ako se ne izboljšajo tamošnje razmere. Zato ne dvomimo, da se je v Petrogradu tudi o tej eventualnosti razpravljalo. Gotovo se je kaj sklenilo, kako naj se izboljša stanje turškim kristijanom. Sodi se pa tudi, da se je kaj dogovorilo tudi za slučaj, ko bi bil propad Turčije neizogiben. Seveda, vsega ne bomo izvedeli, kar se je dogovorilo mej vladarjema in državniki v Peterburgu, ker marsikaj še za javnost ni zrelo. Šele daljša bodočnost bode pokazala ves pomen tega sestanka dveh najmočnejših evropskih vladarjev.

Orijentsko vprašanje je izgubilo svojo nevarnost za Evropo. Naravno in mirno se bode dalje razvijalo, dokler ne pade Turčija kakor zrelo jabelko z drevesa. V Orijentu bodo še večji in manjši boji, a bati se ni več, da bi prišlo vsled tega do večje evropske vojne.

Pri shodu v Peterburgu so se dogovorili, da se srbskemu in rumunskemu kralju, bolgarskemu in črnogorskemu knezu izreče priznanje za njih korektno postopanje v sedanjih zmešnjavah na Balkanu. To priznanje ni samo nekaj poziv, naj mirujejo, temveč je tudi nekako naznanilo dotičnim narodom, da vlada sedaj popolno sporazumljenje in dobro prijateljstvo mej Rusijo in Avstrijo. Dosedaj je v vseh balkanskih državah bila neka ruska in neka avstrijska stranka. Vsaka teh strank je dobivala podporo, vsaj moralno, največkrat pa tudi gmotno od dotičnih držav. To umešavanje drugih

držav v notranje razmere je bilo povod marsikaterim zmešnjavam v teh državah. Sedaj, ko sta Rusija in Avstrija jedini, tudi razlikovanje mej ruski in avstrijski strankami izgubi vsako veljavo in konec bode mnogim dosedanjim intrigam, ki so ovirale razvoj teh držav.

Poleg tega je pa posledica tega shoda, da je Nemčija izgubila vse politično vodstvo. Dolgo so Nemci mislili, da se Avstrija z Rusijo brez njih posredovanja sporazumeti ne more. Stari Bismarck se je posebno rad urival za „poštenega mešetarja“. Sedaj se je pa Avstrija sporazumela brez Nemčije. Bodi tudi posledica tega sestanka trodržavna zveza, vendar Nemčija v njej odločilne vloge ne bode igrala.

Pa še nekaj drugega nas veseli. Rusija nima več nobenih pomislekov proti temu, da avstrijsko unanjo in notranjo politiko sedaj vodijo Poljaki. Nemci so se še nedavno upali trditi, da bode poljska politika slabo uplivala na unanje razmere. Sedaj se je zblizanje z Rusijo baš pod poljskimi ministri doseglo. Nemci zatorej tudi ne morejo pobijati naše notranje politike z unanje. Zato moremo biti vsestransko zadovoljni v uspehi tega sestanka.

Državni zbor.

Na Dunaju, 30. aprila.

Opozicijske stranke ne postopajo več jednotno in solidarno, na veliko srečo vlade in vladnih strank. Obstrukcija v prvi seji po velikonočnih praznikih je čudovito hitro omeščala novo večino. Odjenjala je nemudoma od svojih zahtev glede razdelitve mandatov za posamične odseke in naj se večina in njeni organi še tako rogajo in posmehujejo nemški opoziciji, je vendar gotovo, da zamore ta preprečiti vsako resno delovanje poslanske zbornice, ako le postopa odločno in brezobzirno in ako ostane solidarna. Zdaj ta opozicija še ni imela prave prilike za obstrukcijo. Prava prilika se jej ponudi pri razpravi o pogodbi z Ogersko. Mladocihi so svoj čas s sijajno obstrukcijsko atako ubili koalicijsko vlado, dasi niso imeli toliko bojevnikov na svoji strani, kakor jih zdaj imajo levičarji. Ako bodo pri pogodbi z Ogersko levičarji, nacionalsci in socialni demokrati delovali z obstrukcijo, je poponoma brezdvomno, da strmoglavijo minister-

LISTEK.

Umetnost in kritika.

(Piše **)

III.

Einige werden doch den Glauben an den ewigen Fluss des Geistes, den keine Normen und Gesetze bannen, an die ewige Flucht der alten, an die ewige Geburt der neuen Schönheit lernen. Man wird merken, dass jede Zeit aus ihrem andern Leben ein anderes Gesicht, Gefühl der Welt und so die Forderung einer anderen Kunst hat... (H. Bahr.)

Znano je, da se je nekako ob času francoskega Ljudevita Velikega slog renesanse prelevil v rokokó. Nekateri forme renesanse so zakrčile, druge so se zopet elegantno podaljšale. Proračunan je rokokó bolj za ploskev, dočim je renesansa plastičnija.

Ali sijajno življenje je vladalo na dvoru tega Ljudevita v Versaillesu! Gostba za gostbo, ples, zabavanje je bilo vsakdanje delo. V takem življenju je vzrasel Ljudevit XV. Ni čudno, da se je kmalu nasitil teh užitkov, ki niso mogli več zadovoljiti

njegovih otopelih živcev! Pa je posegel za nenačelnimi. In kakor on, tako ves dvor. Mesto veselice obhajali so orgije... In kakor francoski dvor, tako skoro vsi dvori evropejski.

Vse to nenanavno življenje zrcali se v tedanji umetnosti; bahatost, pomp in nenarava karakterizujejo to umetnost, prave vsebine ni. Votla školjka je osnov, na kateri veže štil baroka ali „cofa“ vejice, ki so mu preostale še od rokokó. Vse je naduto, napihnjeno. In zdelo se je, da leži umetnost v zadnjih vzdihljajih...

Baš v zgodni čas pa sta se pokazala dva moža: Winkelman in Lessing. Oba sta bila rojena kritika in oduševljena za umetnost, dva Rafaela brez rok. Pokazati sta hotela svojim sodobnikom, v čem obstoji lepota grške umetnosti. Storila sta to z najboljšim namenom; hotela sta privesti v tistih časih podivjane duše zopet k lepemu. Nista pa tiranizovala umetnikov, ki so se obrnili popolnoma od prirode, ampak svetovala sta jim in dokazovala, kaj je pravo.

Ironija usode pa je hotela, da sta ta dva vrla moža postala očeta — estetikastrov. Pozabili so namreč njuni nasledniki predestinirati na tisti „quod

licet Jovi... Pozabili so, da je onima srce gorelo za umetnost, da sta onadva čutila lepoto. In tako je odslej mislil vsak filozof, da mora poleg metafizike napisati tudi svojo „estetiko“. Popolnoma so pozabili, da se mora lepota čutiti (aisthesis), da pa ona ni nikak matematičen problem! In dandanes mislijo nekateri celo, da so že sposobni soditi o lepem, če so samo prečitali par teh „estetik“.

Z barbarsko neusmiljenostjo je seciral poslej suhi razum umetnine. Pedantski so se začeli meriti grški kipi. Izmerilo se je, koliko pedij in črt je noga dolga, koliko je palec širok itd. Vse to so popisali ter izdelali učene norme in recepte za svobodno umetnost.

Ali to jim ni še bilo dovolj. Kompozicijo je treba tudi normirati, so dejali. Rafael je n. pr. parkrat napravil kompozicijo v trikotu, Leonardo da Vinci je zadnjo večerjo komponiral v trapezu. In glej, človek, kaj so govorili ti „stari“, učeni estetik! „Rafael in da Vinci sta delala tako, torej morajo delati i vsi le tako!“ In res, odslej so jim bile „estetično lepe“ kompozicije le — v trikotu in trapezu... (Konec prih.)

stvo ali prouzroči razpust zbornice; poslednja eventualnost pa ni posebno verjetna.

V današnji seji so opozicijske stranke stavile predlog, naj se obtožijo ministri Badeni, Gleispach, Glanz, Bilinski in Ledebur radi kršenja ustave. Obtožba ministerstva, to je zadnje sredstvo, katero ima kaka opozicija na razpolaganje. Porabiti sme to sredstvo le v skrajni sili, v trenutku, ko ž njim gotovo doseže velik efekt. Nemška opozicija je taktično naredila veliko nerodnost, da je zaradi jezikovnih naredb predlagala obtožbo ministerstva. Pravno utemeljevanje predloga je preklavrno, stvar na sebi upravi malenkostna, in zagradelj niso te obtožnice dosegle družega uspeha, kakor da so obudile veselost. Nerodnost nemške opozicije je prava sreča za vladno in za vladno stranko.

Začetkom današnje seje se je oglašil Schönerer in vprašal, hoče li predsedstvo predloge zastran jezikovnih naredb postaviti kot na dnevni red, čim bo do dognane razprave o nujnih predlogih, na kar je predsednik dr. Kathrein odgovoril, da se o tem pomeni z načelniki strank. Nemški nacionalni Dobernigg se je jezil, da se predsednik v zadnji seji ni oziral na njegovo zahtevo glede glasovanja po imenih o neki celovški davčni zadevi, Wrabetz pa je predsednika pestil, ker je v zadnji seji naknadno dal besedo Grossmannu, da si jo je bil ta praviloma izgubil, ker ga ni bilo v zbornici, ko je prišel na vrsto. Wrabetz je prav nesimpatičen človek, a v tem slučaju je po pravici očital predsedniku pristranost.

Potem se je unela velika in burna razprava o nujnem predlogu, naj se voli poseben odsek, kateri naj preišče, je li vlada postopala zakonito, ko je razpustila železničarsko organizacijo. Nujnost je utemeljeval socialni demokrat dr. Verkauf, kateri je pojasnjeval, kako se izkoriščajo železničarji, opozarjal na prežalostne razmere tega stanu ter ostro prijel zlasti železniško ministerstvo. Namesto bolnega železniškega ministra odgovarjal mu je ministerski predsednik grof Badeni, kateri je brez ovinkov povedal, da je vlada razpustila organizacijo, ker je razširjala socialnodemokratske tendence in se je bilo bati, da uprizori splošen štrajk vseh železničarjev. Proti socialnodemokratskemu predlogu je govoril višji konduktor Tusil, kateri je razpust odobral, češ, da je organizacija prekoračila svoj delokrog ter se bavila s socialnodemokratsko agitacijo. Kršč. socialni Axmann je dokazoval, da se socialni demokratje zagradelj jaze, da je vlada razpustila organizacijo, ker so imeli od nje velikanski dohodki. Vsak železničar je moral za organizacijo plačevati po 45 kr. na mesec, tudi če ima samo 25 do 30 gld. plače. Organizacija je imela 24 000 članov in je torej dajala v strankarske namene vsaj 60 000 gld. na leto, dočim je svoj pravi namen nezadostno izpolnjevala. Dr. Ivan Evangelist Krek se je izrekel zoper nujnost, češ, da je organizacija služila samo strankarskim namenom socialne demokracije, ne pa izpolnjevala svoje prave vloge. Besedil je potem o velikem kapitalu in o materijalizmu, tako da ga je predsednik moral večkrat opozoriti, naj govori o stvari, katera je na razpravi in ne o drugih rečeh. Socialni demokratje so Kreku časih burno pritrjevali, kadar je razvijal socialnodemokratske nazore, časih mu odločno ugovarjali, največkrat pa se mu glasno smejali. Socialni demokrat Schrammel je prijel krščanske socialiste, da tudi žive na troške ljudstva in obudil veliko jezo, ker je znanemu Gessmannu očital, da je prevzel celo vrsto služb, katere mu nesejo na leto 10 000 gld. Gessmann in njegovi pristaši so divjali, kakor je že navada teh krščanskih mož, ki se v parlamentu tako surovo in neotesano vedejo, da morajo osramotiti avstrijski parlament pred vsem izobraženim svetom. Za nujnost stavljenega predloga se je izrekel tudi grof Stürgkh v imeni nemških veleposestnikov. Tudi posl. Pfeifer se je čutil poklicanega poseči v razpravo in je predlagal konec debate.

Ko je še govoril generalni govornik dr. Scheicher, kateri je polemizoval s socialnimi demokrati, pa priznal, da se je z razpustom organizacije zgodila železničarjem krivica in rekel, da bode krščanskosocialna stranka glasovala za nujnost, se je vršilo glasovanje po imenih in je bil predlog s 179 proti 134 glasovom odklonjen.

Zbornica je potem volila člane gospodarskega in adreznega odseka, na kar so bili izročeni trije predlogi, (lev čarjev, nacionalcev in Schönererjancev) naj se obtožijo ministri Badeni, Gleispach, Glanz,

Bilinski in Ledebur. Predlogi so obudili veliko veselost, ker so na vseh treh predlogih podpisani isti poslanci, kajti nobena imenovanih strank nima sama toliko pristašev, da bi mogla sprožiti tak predlog. Smejali so se poslanci in smejali so se tudi ministri. Gautschu, Gattenbergu in Welsersheimbu so nekateriki čestitali, da so jih kruti Germani pardonirali, ostalim ministrom pa so kondolirali. Toliko dobrih in slabih dovtipov kakor danes že dolgo ni bilo čuti.

Konec seje je bilo podanih več samostalnih predlogov in interpelacij, med drugimi Schönerer je v predlog, naj se inozemskim Židom prepove naseljevanje v Avstriji, in Hofmannov jako umestni predlog, naj se določi, tekom katerega časa mora vlada odgovoriti na podane interpelacije, ali povedati, zakaj ne odgovori.

Zadnjo besedo je imel Schönerer, kateri je predlagal, naj se na dnevni red prihodnje seje postavijo predlogi glede jezikovnih naredb, kateri predlog pa je zbornica odklonila.

Prihodnja seja bo v torek.

V Ljubljani, 3. maja.

Izvajanje jezikovne naredbe. Časni listi se pritožujejo, da uradniki jezikovno naredbo navadno po svoje tolmačijo, in to za Čeha neugodno. Očitno delajo na to, da vse pri starem ostane. Časni poslanci so zatorej na Dunaju storili na merodajnem mestu potrebne korake proti takemu krivemu tolmačenju jezikovne naredbe. Vlada je obljubila, da pošlje uradnikom poučilo, kako je tolmačiti jezikovno naredbo. Jezikovna naredba se ima na Čškem ravno tako razlagati kakor v Galiciji. Časni listi naglašajo, da bode treba v uradih več osebnih prememb, ako se hoče jezikovna naredba zares izvesti. Kakor se pa vidi, se vladi nič prav ne mudi. Morda se malo boji Nemcev.

Vlada in krščanski socialisti. Vlada se je deloma približala krščanskim socialistom, ko je videla, da jej liberalci in narodni Nemci hočejo delati situacijo z obstrukcijo. Pridobila jih je, da se obstrukcije ne udeležijo. Njih klub je sklenil, da ne more podpirati obstrukcije liberalne stranke, ker bi s tem le zadrževal pozitivno in praktično delo, onemogočeval socialne reforme in le koristil židovstvu. Seveda v resnici pa krščanski socialisti ne mislijo toliko na praktično delo, temveč le gledajo, da postanejo vladna stranka. Dr. Lueger in drugi protisemitski vodje so dosegli, kar so želeli in sedanjí radikalizem jim več ne more koristiti. Na videz bodo pač nekaj časa še delali opozicijo vladi, kadar bode pa poslednja zares v zadregi, jej gotovo pribite na pomoč.

Vojna mej Turki in Grki. V Lirisi in Trikali so Grki izpustili hudodelce iz ječ, ko se videli, da se morajo umakniti. Ti hudodelci, največ znani tatovi in roparji, so seveda lotili se ropanja. V Trikali so se polastili tudi orožnih zalog. Pridružilo se jim je še nekaj drugih boljših elementov dvomljive poštenosti, katerih je bilo dosti mej grškimi prostovoljci. Mnogi so le zaradi tega šli na vojno, da bi ropali. Ko so se Turki približali omenjenima mestoma, so kaznenci nanje streljali s topovi, ker še niso bili dokončali svojega roparskega dela. Turška vojska je baje hitro naredila red. Židovski listi celo hvalijo Turke, da so opravili civilizatorično nalogo, ko so pregnali roparje. Seveda v resnici pa tudi Turki posebno ne spoštujejo tuje lastnine.

Nova grška vlada. Vodja opozicije Rallis je prevzel ministersko predsedstvo in portfelj pomorskega ministerstva. Teotonis notranje, Skululis unanje stvari, Evtaksis pouk, Trijantafilos pravosodje, Simopulos finance in polkovnik Tsamados vojsko. Prebivalstvo nove vlade ni z navdušenjem pozdravilo. Dvomi se, da bi bila kos svoji nalogi. Nova vlada sama ne ve, bi li nadaljevala vojno ali sklenila mir. Dva ministra sta odšla na bojišče, da se prepričata, v kakem stanju je vojska. Šele, ko se vrneta, bode vlada storila daljše korake. V Atenah bi se najrajši sami s Turki sporazumeli, a to ni več mogoče, ker so poslednji preveč prevzetni postali vsled svojih zmag.

Grško-turški mir. Velevlasti so v novi zadregi. Zmage Edhem-paše so naredile Turke prevzetne. Sultan misli zahtevati, da se obnovi mej Turčijo in Grško meja, kakeršna je bila pred 1881. letom. Velevlasti pa stoje na stališču, da polumesec ne sme pridobiti nobene dežele, ki je bila pod kako krščansko vladno. Pa tudi vojno odškodnino mislijo Turki tako visoko zahtevati, da je ne bode niti Grška

niti velevlasti mogle odobriti. Posebno če se Turkom posreči pridobiti še nekaj zmag, bodo tako prevzetni, da ž njimi nobena pametna beseda ne bode mogoča. Tedaj bodo velevlasti šele spoznale, kako napačno je bilo, da so podpirali Turčijo proti Grški. Bati se je, da Turki začno pobijate kristijane, ko bodo videli, da jim krščanska Evropa ne pusti, da bi se okoristili svojih zmag.

Dopisi.

Iz Novega mesta, 31. aprila 1897. Po daljšem presledku je priredilo dne 24. t. m. vrlo „Dolenjsko pevsko društvo“ običajni pomladanski koncert pod vodstvom marljivega pevovodje gosp. Hladnika. Naše narodno občinstvo, ki je v tako lepem številu prisostovalo pojedinim točkam obsežnega, a izbranega vspeveda, pokazalo je društvu opetovano svojo zaupnost in simpatično naklonjenost. Pevski zbor je ta večer častno rešil stavljenost si zadajo s krasnim prednašanjem posameznih točk. Uvideli smo pa tudi, da se odbor resno trudi in prizadeva, ohraniti zboru stari ugled, ker v bratski slogi in vzajemnosti združuje toli številni broj čilih ter za narod navdušenih močij. V vsakem oziru smemo „Dol. pevsko društvo“ s ponosom nazivati biser in diko vinorodne Dolenjske. Ker obseza vspeved pomladanskega koncerta po društvenih pravilih izključno le nove pavske točke, dovoljujem si o njih nekoliko več izpregovoriti. — V pozdrav zorni Vesni udarjala sta društveni damski in sokolovi tamburaški zbor tolikanj priljubljeno, dasitudi ne baš lahko Katkičevo „S bogom móce“ poleg znane Zajčeve „Večer na Savi“. V prvi se je odlikoval zlasti g. Rema, ki je povsem sigurno in mlo sviral brač-solo ter z zborom vred žel obilo pohvale. V obče pa moramo konstatirati ta večer viden napredek glede slikovitega in taktnege udarjanja združenih zborov. Čudili smo se vender, da se je broj Sokolovega zbora precej skrčil. Ni-li morebiti prevelika mladnost nekaterih gospodov temu kriva? Na malo nas je presenetil nastop moškega zbora z Volaričev „Domovini“, ki se je, pomnožen z novimi močmi, povsem utopil v prekrasne pesnikove besede ter ga pel sedaj lahkotno in občutno, da je moralo ganiti srce slehernega, sedaj zopet vli v besede naravnost obup izrazujoče glasove, a mahoma se osrčil — da razburil do skrajne meje in končal z burno-ponositim fortissimo. Seveda je k srčnemu vspehu največ pripomogel g. Grajland s svojim močnim, a divnim baritonom, kakor tudi g. tenorist Mlejnik, premda ni bil njegov glas v višini dosti čist. Hladnikova najnovejša skladba „Hrepenenje po pomladi“, koja sta s čudovito lahkoto in nežnostjo pevali gospici Ida Vidičeva in Matilda Mehorova, vzbudila je mnogo pozornosti in priznavanja mej občinstvom, kljub temu da veje iz celega dvospeva precejšen cerkven duh. Kakor smo opazili, je mej zbori še največji utis učinil velelepi Volaričev mešan zbor „Grajska hči“, skoro gotovo radi finega zborovega spremljevanja pri tenor sopran in alt samospetu. V gospej Žitkovi smo opazili izurjeno in dobro solistinjo, ki je osobito v dvospevu z gospico altistinjo gđ. Z. Vavpotičevo obudila mnogo začudenja in priznanja. Tudi g. tenorist Mlejnik je v tem slučaju mirnej in čisteje pel, nego sicer. — Vilharjevo „Kedar mi zvezda...“ proizvajal je g. Grajland z znano umetnostjo ter dosegel s svojim čustvenim prednašanjem pravcati triumf. Obohravanje se še po opetovanji ni hotelo dolgo poleči. — Rubensteinovi „Ptčki“, koja je pel damski pevski zbor zelo efektno in živahno sledil je ko zaključek mešan zbor iz Wagnerjeve opere „Tannhäuser“: „Srčno pozdravljamo dvorano krasno!“, v kojem je bila tako rekoč koncentrirana vsa moč in čilost pavskega društva in s katero je vrli odbor pokazal, da mu je mnogo ležeče na tem, seznaniti širše občinstvo tudi s svetovno znanimi umetvori. — Po koncertu, ki nam je podal toliko glasbenega užitka, razvil se je jako živahen ples, ki je trajal do ranega jutra. Mej tem ko smo se na jedni strani divili gibčnim parom češke „Besede“, užalostilo nas je na drugi strani neumestno in povsem nepotrebno lomljenje blažene grmanščine nekaterih dam v „Narodnem domu“.

—n—

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 3. maja.

— (Občinski svet) imel bo v torek, dne 4. maja 1897. ob petih popoldne v mestni dvorani redno sejo. I. Predsedstvena naznanila. II. Čitanje in odobrene zapisnika zadnje seje. III. Združenih odsekov personalno-pravnega in finančnega poročila o nujnem predlogu, ki ga je v seji dne 20. aprila. t. l. stavil občinski svetnik dr. Vinko Gregorič glede začetka pobiranja gosaščine v Vodmatu. IV. Finančnega odseka poročila: 1.) o zavarovanji mestnih poslopij proti požaru; 2. o nasvetu županovom glede prispevka k gradbanim troškom za Trnovsko cerkev; 3. o dopisu c. kr. trgovsko-obrtniške zbornice v Liberci glede plačevanja majemščin za trgovsko-obrtno zbornico. V. Stavbinskega odseka poročila: 1. o rekurzu Josipa Stadlerja proti odklo-

njenemu stavb. dovolilu; 2. o rekurzu Jos. Poka in drugov proti stavbinskemu dovolilu, danemu Jos. Umeku; 3. o prošnji mestne občine za stavbinsko dovolilo mestni elektrarni; 3. o rekurzu Ivana Zakotnika proti nedopuščenju gradnje provizorične barake; 5. o rekurzu nunskega samostana proti nekaterim predpisom mestnega magistrata, tičočim se stavbinskega dovolila za novo župnišče. VI. Policijskega odseka poročila o delovanju mestnega policijskega urada v letu 1896. VII. Vodovodnega direktorija poročilo o prošnji Josipine Ziakowske za določitev cene, po kateri bi jej mestna občina dajala vodo za kopališče. VIII. Finančnega odseka poročilo o prošnjah za predjume. IX. Personalnega in pravnega odseka poročilo o oddaji razpisanih služeb pri mestnem knjigovodstvu in pa službe pisarničnega praktikanta. X. Mestnega magistrata poročilo o nasvetih ankete za razdeljevanje 3% posojila onim hišnim posestnikom ljubljanskim, ki so vsled potresa trpeli škodo. XI. Regulačnega odseka poročila: 4. o odkupih; 2. o naznanilu Franje Foederlove, kdaj jej bode mogoče izprazniti hišo št. 5. v Lingerjevih ulicah.

— („Dramatično društvo“.) Opozarjamo na izredni občni zbor „Dramatičnega društva“, kateri se bo vršil danes ob 8. uri zvečer v čitalnični kavarni.

— (Vojaška vest.) Poročnik g. Janko Rant je imenovan nadporočnikom pri 3. bos.-herceg. peš. polku v Budimpršti.

— („Ljubljanski Zvon“.) št. 5. je izšla danes. Vsebinsko obnavimo prihodnjic.

— (Šolske vesti.) Prvomesnik c. kr. mestnega šolskega sveta gospod zupan Ivan Hribar je počastil II. mestno deško ljudsko šolo na Cizjovi cesti s svojim goštom. Ogledal si je šolsko poslopje, prisostvoval šolskemu pouku v več razredih in se po kazal velikega prijatelja ljudskega šolstva. Učenci te šole izlete jutri (torek) pod nadzorstvom svojih učiteljev na Rožnik, kjer bode ob 7. uri sv. maše. Po zajutruku pa se bode mladina radovala v prosti naravi z igrami, s petjem, z deklamovanjem. K tej šolski veselici so vabljeni vsi p. n. stariši, dobrotniki in sploh prijatelji šolske mladine.

— (Alojzij Šubič.) Dobil je od predsedništva „Centralne komisije za ohranjanje zgodovinskih in cerkvenih spomenikov“ na Dunaju naslednje priznanje pismo: „Vaša, 5. aprila t. l. prezidiu centralne komisije predložene, jako posrečene fotografije fresk božjepotne cerkve na Skaručini, so bile od gremija sprejete z velikim interesom. Sodba centralne komisije je bila jednoglasična, da je bilo ponovljenje teh krasnih fresk v povsem primerani in jako ugovarajoči obliki izvršeno in da ni bil nedolga značaj slik z vstavljenimi novimi mesti nikjer skazen. — Helfert, m. p., tajni cesarski svetnik.“ — Gospod Alojzij Šubič, o čegar dosedanjem slikarskem delovanju smo prinesli pred kratkim v podlistku V. Holzovo poročilo, dobi od predsedništva centralne komisije na Dunaju skoro zopet restavracijskega dela cerkvenih umetnin.

— (Gasilni dom.) Mestni magistrat je razpisal natečaj za dobavo skic za zgradbo gasilnega doma in določil za najboljša projekta častni nagradi 800 in 600 kron.

— (Naglo umrl.) Je včeraj zjutraj Josip Wastel, prodajalec kuhinjske posode, doma iz Slakovca na Čškem. Omenjenec pripeljal je v soboto popoldne na prodajalni prostor na Resljevo cesto voziček desek in je pri vходу padel in se vdaril na čelo tako, da je nekaj časa v omotici ležal. Po noči potem je umrl. Truplo se je preneslo v mrtvašnico pri sv. Krištofa.

— (Pretep.) Jožef Šušteršič, tesar in Peter Jeraj, delavec pri Faleschiniju, napila sta se danes dopoldne žganja in šla potem opojena delat na stavbinski oder pri hiši št. 3 v Vogelovih ulicah. Ker Šušteršič ni hotel ali ni mogel delati, razjezil se je Jeraj nad njima in ga začel na odru savati in se z njim rovati. Podrla sta se oba in padla raz oder ter se telesno poškodovala. Šušteršič je zadrl na glavi in na roki tako težke poškodbe, da se je moral odpeljati v deželno bolnico. Jeraj je le na roki lahko poškodovan.

— (Umrl.) Je v Lidinah pri Idriji župnik gospod Janez Bolta. Pokojnik je bil vrl, blag in značajan rodoljub, zelo priljubljen ne samo pri svojih župljanih, nego pri vseh, kateri so imeli priliko, ga spoznati. Bil je priznan kot izvrsten propovednik, a oznanjal je v cerkvi le besedo božjo. Ker ni hotel svoje duhovniške avtoritete porabljeti za politično hujkanje, ga v ljubljanski škofijski palači niso nič preveč prijazno gledali. Bodi v temu možu časten spomin ter lahka zemlja domača!

— (Zopet nesreča na dolenzki železnici.) Dne 26. aprila se je zopet pokazalo, kako varno je grajena dolenzka železnica. Popoldanski vlak, vozeč iz Ljubljane z obligatno zamudo, učinil je zopet nezgodo, ki bi bila lahko grozna. Železniška proga prekine blizu Retij deželno cesto, vodečo iz Ljubljane v Kočevje, tako nevarno, da vozniku, vozečemu proti Laščam, kljub opreznosti ni mogoče

zapaziti vlaka, predno ne stoji že pred njim, posebno če vsled neugodnega vetra ne sliši niti žvižga niti ropota. Imenovan dan vozil je imovit bloški posestnik iz Rbnice. Tik pred progo zagleda vlak in skuša vstaviti konja, kar pa radi precejšnjega straha ni tako hitro mogoče. Voz obstal je za trenotek in spremljevalec voznikov je porabil ta trenotek ter se spustil raz voz, oteč si s tem življenje. Vozniku pa ni bilo moč oteči se, kajti vlak je zgrabil za voz, ga razdrobil in zagnal na jedno, voznika pa na drugo stran. Voznik priletel je ob skalo, si zlomil roko in se na glavi in na prsih poškodoval. Če si videl celo situacijo reči moraš, da je čudež, ker se ni zgodila grozna nesreča. Ne sreči ni vzrok niti železniško esobje niti voznik, pač pa lahkomiselna železniška naprava, ki je že večkrat nesrečo povzročila. Skrajni čas je, da se v tem oziru kaj ukrene, kajti razjarjano ljudstvo, ki je mnogo žrtvovalo za železnico, utegnilo bi obrniti svoj gnev zoper sleđno.

— (Prostovoljno gasilno društvo v Trebnjem) priredi dne 9. t. m. s sodelovanjem „Novomeške godbe“ v gostilni gosp. Alojzija Pavliana veselico s sledečim vzoredom: 1. Ob polu 6. uri zjutraj: bodorica. 2. Ob 9. uri: sprejem tujih gostov. 3. Ob 10. uri: udeležitev sv. maše. 4. Ob polu 12. uri: sviranje godbe na trgu. 5. Ob 3. uri popoldne: tombola in kegljanje v korist gasilnega društva. 6. Presta zzbava s plesom. Blagovoljno poklonjena darila se hvaležno sprejemajo.

— (Mestna hranilnica v Radovljici.) V mesecu aprila 1897 je 132 strank vložilo 41.864 gl. 86 kr., 58 strank udeležilo 10.385 gl. 39½ kr. 31 strankam se je izplačalo posojil 21.631 gl., stanje ulog 213.015 gl. 8 kr., denarni promet 114.352 gl. 36 kr.

— (Nesreče.) Kovač Lorenc Logar iz Železnikov se je 27. m. m. umival v Sori. Prijela ga je božjast in ga vrgla v Soro, v kateri je utonil. — Zalvorom so fantje hoteli streljati s staro puško. Al. Vidrgar je prvi ustrelil, a puška se je razorožila in ga tako nevarno poškodovala, da so morali fanta odnesti v bolnico.

— (Mariborska podružba sv. Cirila in Metoda) priredi s prijaznim sodelovanjem slovenske čitalnice mariborske dne 9. majnika 1897 v vrtni dvorani hotela „Stadt Wien“ koncert. Vzored: 1. Orkester. 2. A. Fierster: „Ave Maria“ iz opere „Gorenjski slavček“, mešan zbor s spremljevanjem orkestra. 3. L. Hudovernik: „Zvezda“, moški zbor z bariton solo. 4. Orkester. 5. St. Pirnat: „Vapomladca pesem“, mešan zbor. 6. A. Hajdrih: „Siroti“, moški zbor z alt solo. 7. Orkester. 8. P. H. Sauer: „Kakor nekdanj“, moški zbor. 9. K. Bandl: „Križaci na morju“, velik mešan zbor. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina: 50 kr. za osebo, 1 gl. 20 kr. za obitelj.

— (Namestnik Rinaldini in nadškof Zorn.) Coroninijeva interpelacija, v kateri je bilo rečeno, da je goriški nadškof nevarno obolel vsled burnega razgovora z namestnikom Rinaldinijem, je obudila precejšnjo senzacijo. Namestnik je izjavil, da z nadškofom ni govoril niti o političnih, niti o narodnih rečeh, nadškofov tajnik Zamparo pa je v židovskem „Piccolu“ to potrdil s pristavkom, da je bil škof že bolan, ko je prišel namestnik k njemu. Na nas so ta pojasnila naredila utis, da se hoče vsa afeta potlačiti, in laški gospod tajnik Zamparo je seveda rad pripravljen po svojih močeh v to pomagati. Bolezen nadškofova mora biti nevarna, ker se poroča, da je nadškof resigniral na svoje mesto.

— (Tržaški občinski svet) je čutil potrebo, uprizoriti malo demonstracijo zoper Slovence. Vzprejel je v zadrji seji resolucijo, s katero zahteva, naj vlada ukrene naglo in energično vse potrebno, da bo konec nezgodnim odnosom v okolici. Ivan Gorjup je protestoval zoper množino obtožb in pojasnjeval razmere v okolici. Marjina ga je mej tam insultirala. Tudi Dolenc je opravičeval okoliščane, na kar je razpiti iredentovec Raskovich žalil slovenske obč. svetnike, da niso vredni, zastopati svoje volilce, ako jih ne znajo vladati. Alojzij Gorjup, Ivan Gorjup in Dolenc so se opetovano oglasili in odgovarjali na brutalne laške napade. Galerijsko občinstvo jih je zasramovalo na vse mogoče načine. Končno je obč. svet seveda vzprejel predlagano resolucijo, mej tem, ko so slovenski zastopniki ob kričanju in psovanju na galeriji zbrane druhal demonstrativno zapustili dvorano.

— (Operni pevec Jos. K. Tertnik) kateri je tudi širšim slovenskim krogom znan ne samo po imeni, nego tudi iz koncertov „Glasbene Matice“, je v soboto dne 1. maja v najlepši dobi, bil je star 30 let, v Brnu umrl, in sicer kot žrtev hude in neozdravne bolezni. Pokojnik, rodom iz Ljubljane, si je sam iz svoje moči pomogel, da je postal operni pevec. Učil se je petja najprej pri „Glasbeni Matici“, potem pa v Pragi in na Dunaji, kjer je bil učenec Leva, oziroma umrlega Mancina. Dolej je bil angaževan na dvornem gladišču v Manheimu, na gledališčih v Lübecku in Opavi in dve leti v Brnu. Minoli teden je gostoval v Gradci, kjer je nastopil

24. m. m. v „Trubadurju“. 27. m. m. pa v „Viljemu Tellu“. Imel je že kal smrti v sebi, ko je šel na pot. Ker vsled bolezni ni imel željenega uspeha, je to še pospešilo njegovo smrt, posebno ker so mu nemški in laški dijaki iz narodnega sovražstva sikali, koj ko je nastopil in se mu je tudi kritika kazala očitno sovražna. Vrnivši se v Brno je naglo umrl in bil ondu danes pokopan. Naj v miru počiva in bodi mu ohranjen blag spomin!

* (Umrljivost v Avstriji.) Iz ravnokar objavljenega tedenskega izkaza statistične centralne komisije o umrljivosti večjih avstrijskih mest od 28. marca do 3. aprila t. l. posnemamo, da je najbolj zdravo mesto v Avstriji malo mesto Nusle pri Pragi. Tam je bilo umrljivosti število 8,2 mej 1000 prebivalci. Potem pridejo: Asch na Čškem z 8,8, Stanislav v Galiciji z 10,9, Kraljevi Vinogradi pri Pragi s 15,8, Olomuc z 18,1, Karlin z 18,8, Gablone z 19,7 in dr. Na Dunaju doseže 24,8. Največjo umrljivost ima Celovec (60,1); Gradec ima 33,6, Praga 36,3, Gorica 41,4, Trst pa 27,5.

* (Potres.) Na otoku Guadaloupe se je v petek primeril strašen potres. Mesto Pointe à Pitre je skoro popolnoma porušeno. Samo v tem mestu je bilo ubitih 40 oseb, v drugih krajih pa mnogo več. Škoda je veličanska. Tudi na drugih zapadno-indijskih otokih je potres naredil znatno škodo.

Darila:

Uredništvu našega lista je poslala: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Majnikova družba na „Zelenem hribu“ (pri Ljubljani) 24 kron, nabrane po nadpolni mladini. — Ž veli rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Brzjavke.

Dunaj 3. maja. Predlog nemških klerikalcev glede premembe ljudskošolskega zakona podpišejo samo člani te stranke, prvi dr. Ebenhoch. Po informacijah, katere so mi dali avtorji te reforme ima predlog naslednjo bistveno podlago: Sedanji šolski zakon se bistveno ne spremeni. Ljudska šola ostane državni zavod v kolikor je to doslej in tudi šolsko nadzorstvo ostane nespremenjeno, samo konfesionalno uredbo šole določijo deželni zbori. Predlagatelji tolmačijo to tako, da se naj ustanove za nekatoliške otroke minoritetne šole ali posebne paralelke. Učni načrt bi določil dež. šolski svet sporazumno z dež. odborom, učni smoter ostane sedanji, pač pa bi dež. šolski svet sporazumno z dež. odborom določil, koliko naj se uči katerega predmeta. Obvezni šolski obisk naj bi trajal najmanj šest let, a obligatno bi bilo dveletno obiskovanje nadaljevalnih šol, katere bi se ustanovile, koder bi bile potrebne.

Dunaj 3. maja. Vodja nemških nacionalcev dr. Steinwender je nezadovoljen s postopanjem svoje stranke in hoče vsled tega odložiti mandat.

Dunaj 3. maja. Včeraj sta se v Toplicah in v Libercu vršila nemška strankarska shoda. Udeležba je bila velika. Na obeh shodih so govorniki strastno napadali vlado. Bivši poslanec Sigmund je jezikovne naredbe imenoval „nesramnosti pritepenih Poljakov.“ Oba shoda sta sklenila delati najostrejšo opozicijo in da se je proti njej boriti z odločno obstrukcijo. Shod v Libercu je nadalje sklenil, da je poslati k cesarju posebno deputacijo, katera naj prosi razveljavljenja jezikovnih naredb, da naj avtonomne korporacije ustavijo izvrševanje vseh poslov za državo in da je o petdesetletnici cesarjevega vladanja darovati prispevke samo za nemškonacionalne institucije.

Dunaj 3. maja. Bivši predsednik poslanske zbornice Chlumecky postane na jesen predsednik upravnega odbora južne železnice.

Praga 3. maja. V Hebu je več Nemcev priredilo veliko demonstracijo. Orožniki so razgnali demonstrante, na kar so ti, prepevaje Wacht am Rhein, šli čez mejo in tam uprizorili velike protiavtstrijske demonstracije.

Budimpešta 3. maja. Dosedanja posvetovanja avstrijske in ogerske deputacije niso imela nikakega uspeha. Upanja, da se doseže porazumljenje, ni kar nič. Avstrijska deputacija se vrne že nocoj na Dunaj.

Carigrad 3. maja. Dragoman ruskega poslanstva Matimov je v imeni carjevem čestital sultanu, ker ravna turška vojska na Grški za disciplinirano in človekoljubno.

Ob sedanjem času za jemanje najbolj pripravno
Dorš. Med. ribje olje
 ugodnega ukusa, lahko prebavljivo — cena 1 steklenici 50 kr.,
 dvojni 1 gld — priporoča
 lekarna M. Leustek, Ljubljana, Resljeva cesta št. 1
 zraven mesarskega mostu. (92—15)

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Maj	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
1.	9. zvečer	730.3	14.1	sr. jzah.	skoro jas.	2.8
2.	7. zjutraj	729.2	11.9	sr. vzsvzh.	dež	
"	2. popol.	731.7	6.5	p. m. sever	dež	
"	9. zvečer	733.0	6.4	sr. jzah.	dež	49.0
3.	7. zjutraj	735.0	6.0	sl. svzh.	megla	
"	2. popol.	734.4	15.0	sr. svzh.	jasno	

Srednja temperatura sobote in nedelje 16.4° in 8.3°,
 za 4.3° nad in 4.0° pod normalom.

Dunajska borza

dne 3. maja 1897.

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	70	sr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	65	"
Avstrijska zlata renta	122	"	45	"
Avstrijska krona renta 4 1/2	101	"	35	"
Ogerska zlata renta 4 1/2	122	"	05	"
Ogerska krona renta 4 1/2	99	"	75	"
Avstro-ogerske bančne delnice	946	"	—	"
Kreditne delnice	361	"	50	"
London vista	119	"	50	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	68	"	62 1/2	"
30 mark	72	"	—	"
50 frankov	—	"	51 1/2	"
Italijanski bankovci	45	"	15	"
C. kr. cekini	—	"	65	"

Zahvala.

Ganjeni po mnogih dokazih priskrbenega sočutja,
 koje se nam je skazovalo ob boleznih in smrti na-
 šega ljubega moža in očeta, gospoda

Petra Richter-ja

izrekamo s tem vsem sorodnikom, prijateljem in
 znancem, kakor tudi za lepe poklonjene vence ter
 za mnogobrojno spremstvo k zadnjemu počitku
 svojo najiskrenejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 1. maja 1897.

(616)

Rodbina Richter.

Velika hiša na prodaj.

Hiša v najboljšem stanu v velikem trgu na Do-
 lenjskem, nasproti farni cerkvi, v koji je gostilna, lede-
 nica in že nad 30 let obstoječa trgovina, **proda se iz
 proste roke.** Pripravna je za vsako kupčijo. **Cena
 3500 gld.** — Natančneje se izve iz prijaznosti pri upravn-
 ištvu „Slovenskega Naroda“. (504—8)

Občina Moste

namerava zgraditi

shrambo gasilnega orodja

in se bo delo oddalo na javni dražbi

dne 10. maja ob 10. uri dopoludne.

(612—1)

M. Marenčič.

2 stanovanji

oddasta se s 1. avgustom v najem.

Vsako stanovanje obsega iz 3 sob in pritliklin.
 Povpraša naj se na Poljanski cesti št. 26. (588-3)

Ces. kr. avstrijske državne železnice

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. maja 1897.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Proga čez Trbiž.

(15-99)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec,
 Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd,
 čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri
 5 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzens-
 feste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd, čez Klein-Reifling v
 Steyr, Linz, Budejovice, Pizenj, Marijine vari, Heb, Francove vari,
 Karlove vari, Prago, Lipsko. — Ob 11. uri 50 min. dopoludne osebni vlak
 v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri
 2 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste,
 Ljubno; čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost,
 Bregeno, Ourih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, Budeje-
 vico, Pizenj, Marijine vari, Heb, Francove vari, Karlove vari, Prago,
 Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 46 min. zvečer osebni vlak v
 Lesce-Bled.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 8. uri 15 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. po-
 poludne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 8. uri 52 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten,
 Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischl, Aussee, Ljubna, Celovec,
 Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. zjutraj osebni vlak iz Lesce-
 Bleda. — Ob 11. uri 20 min. dopoludne osebni vlak s Dunaja via Amstetten,
 Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejovice, Solnograda,
 Linca, Steyra, Pariza, Genevo, Ouriha, Bregeno, Inomosta, Zella na jezeru,
 Lend-Gasteina, Ljubna, Celovec, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 min.
 popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthala, Beljaka, Celovec,
 Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 4 min. zvečer osebni vlak s Dunaja
 via Amstetten in Ljubno. Iz Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih
 varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejovice, Linca, Steyra, Solnograda,
 Beljaka, Celovec, Pontabla.

Proga iz Novoga mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 min. po-
 poludne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 min. zvečer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. zjutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 8. uri
 50 min. zvečer, ob 10. uri 25 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah
 in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. zjutraj, ob 11. uri 8 min. dopoludne, ob 6. uri
 20 min. zvečer, ob 9. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah
 in praznikih.)

Prof. dr. L. Roesler, ravnatelj
 c. kr. kemično-fiziološkega poskušali-
 šča za vino- in sadjerejo v Klosterneu-
 burgu pri Dunaju, je II. (508—2)

železnato vino

lekarnarja PICCOLI-ja v Ljubljani

kemično preiskal in našel, da ima za to porabljeno
 izborno vino dostavek lahko prebavljivega železnega
 preparata in torej v vseh onih slučajih, v katerih se
 mora vzeti takšen preparat, prav dobro služi.

VIZITNICE

v elegantnej obliki priporoča po ceni

„Narodna Tiskarna“

v Ljubljani.

Št. 19/pr.

Razpis službe.

(544—3)

Pri deželni blagajnici kranjski v Ljubljani
 izpraznjeno je

mesto praktikanta

z adjutom letnih 500 gld.

Prošnje za to mesto naj se pošljejo do 15. maja 1897. leta
 podpisane deželni odboru z dokazili o starosti, o dovrstitvi kake srednje
 šole, o znanji slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi ter v vseh
 drugih merodajnih osebnih razmerah prosilčevih.

Od deželnega odbora kranjskega
 v Ljubljani, dne 14. aprila 1897.

Plznsko uležano pivo.

Čast nam je najljudneje naznaniti, da se neha točenje našega **točilnega piva** početkom
 meseca maja in da se bode poslej točilo samo

uležano pivo

na katero naj se blagovolijo cenjeni odjemalci prav mnogobrojno naročiti.

V Plznu, aprila meseca 1897.

Meščanska pivovarna v Plznu

ustanovljena leta 1812.

(614—1)

Glavna zaloga: F. Schediwy, Gradec, Annenstrasse 19.